

Motion till Familjejordbrukarnas landsmöte 2016

Återskapa en krisberedskap med en livsmedelsförsörjningsplan.

Sverige verkar vara i blint tillstånd gällande framtidsförutsättningarna. Vi har inte ens mat, vatten och värme för att klara oss en vecka, fastän vi har alla förutsättningar för att skapa detta inom landet. Omvärlden idag är långt ifrån trygg när vi befinner oss både i ett osäkert ekonomiskt och säkerhetspolitiskt läge. Vilket gör att vårt system med att ha drygt 50 % av vårt livsmedel på frakt hit från andra länder dagligen, utan någon som helst buffertlagring oerhört sårbart. Det som krävs är en rejäl satsning på inhemsk livsmedelsförsörjning, vilket också skulle normalisera vår jordbruksproduktion.

Även om man ser på det fossila bränslet som vi importerar, när och inte om bristen uppkommer här oberoende orsak så kommer även detta medföra att Sverige snabbt är i en svältsituation. Samtidigt så ödelägger vi inom landets gränser av den lilla del produktiv åkermark vi har för byggnationer som med enkelhet kunde placeras på annan plats. Sverige ska precis som i Tyskland och Frankrike lagstadga om skydd av bördig åkermark för att säkra matproduktionen, vilket givetvis kräver ändrad politisk sammansättning, då idag inte detta verkar vara en relevant fråga för de flesta politiker.

Ser man till myndighetsansvaret så kan man glömma det. Det finns ingen statlig myndighet med utpekat samlat ansvar för vår livsmedelsförsörjning vid en försörjningskris, alltså var och en måste klara sin försörjning själv. Då är det lätt att förstå hur detta skulle gestalta sig när detta inträffar, vilket man nu idag ser t.ex. i Venezuela där matbrist råder med plundringar m.m. i dess spår. Vi har idag ej heller något produktionsmål för svenskt jordbruk och sedan inträdet i EU har vi inget beredskapslager, detta är mycket alarmerande och ger ett förstelnat intryck på hur ansvariga har agerat.

I direktiven till den påbörjade utredningen "Konkurrenskraft och utvecklingsmöjligheter för svensk jordbruks- och trädgårdsproduktion" finns sårbarhetsaspekten inte med. Inte en rad om självförsörjningsgrad eller uppgift om att ta fram mål för det svenska jordbruket. Men man skriver: "De naturliga förutsättningarna i kombination med god tillgång på mark och vatten innebär stora utvecklingsmöjligheter för en ökad jordbruksproduktion. Trots detta är utvecklingen i viktiga delar av svensk primärproduktion vikande." Det vore klädsamt om också försörjningsfrågan togs upp i utredningen. Det finns möjligheter!

Sammantaget ser vi stora problem här som vi egentligen inte kan överskåda. Men med en egen försörjningsgrad på livsmedel och energiförsörjning runt 100 % så har vi skapat goda förutsättningar för en betydande längre kris. Med detta så krävs nya tag för att få igång vår produktion igen.

Av detta ser jag nödvändigheten i:

-att Familjejordbrukarna är en aktör som påverkar att vi får produktionsmål i en kris- och livsmedelsförsörjningsplan som innefattar 100 % självförsörjning på livsmedel och energi.

Köpingebro 2016-06-17

Jan-Åke Isaksson, v. sekreterare riksförbundet